

Presentació del projecte de documental «L'estafa de la Catalunya bilingüe»

Autor: Pol Bragulat
Data de publicació: 02-08-2021

El 31 de juliol, el primer dia de la Universitat, es va presentar a la tarda el projecte d'un documental que s'anomenarà 'L'estafa de la Catalunya bilingüe'. Aquest és un projecte de l'Ignasi P. Ferré i En Jordi Bilbeny. Els catalans no hem començat a ser efectivament bilingües fins a partir dels anys 60/70 i sobretot a partir del tombant de mil·leni. En Pol Bragulat ens n'ha fet una petita crònica.

«Els catalans no han dominat bé el castellà ni l'han fet servir en la quotidianitat d'una manera massiva fins als anys 70 del segle passat». Així ho explica un estudi sociolingüístic. Encara fins a finals del segle XX han existit persones que no entenien aquella llengua. I aquesta ha estat la situació lingüística del país durant gairebé tota la seva història. És a partir dels anys 70 i, sobretot, al tombant del segle XXI, que s'ha escampat arreu del país l'ús quotidià del castellà. L'Institut Nova Història té desat un article que explica molts casos de persones que van viure la seva vida essent exclusivament monolingües en català i sense entendre el castellà. N'Ignasi P. Ferré, director i productor de cinema, i En Jordi Bilbeny, filòleg, escriptor i investigador, van presentar dissabte 31 de juny a les 4 de la tarda el projecte d'un documental per aprofundir en aquesta qüestió. El seu títol ha de ser L'estafa de la Catalunya bilingüe.

Aquest documental seguirà una sèrie de testimonis de primera mà o la dels fills d'aquests testimonis. Explicarà situacions de la vida diària de les generacions de catalans prèvies a l'escolarització obligatòria en castellà. L'objectiu és donar una imatge del país el més fidedigna possible sobre la situació de la llengua.

El director i productor de cinema va explicar una anècdota que presencià de petit. Als anys 60, els masovers de casa seva van haver d'utilitzar una persona que traduís el que deien per poder entendre's amb una parella de guàrdia civils que havien fet presència a la masia. Els masovers no entenien un borrall de castellà. En Farré va remarcar la normalitat en què ho van viure tots els involucrats. Especialment els guàrdies civils. Un exemple de com en aquells anys tothom tenia interioritzat el monolingüisme català del país.

Per acabar, Bilbeny ha especificat que el projecte té la intenció d'ampliar la perspectiva del documental més enllà del Principat ?territori on se centra l'estudi lingüístic? i d'incloure-hi testimonis d'arreu de la Nació Catalana i d'Occitània. El documental, doncs, donarà testimoni de la realitat lingüística prèvia a la diglòssia que no para d'avançar en tot el territori catalano-occità des dels anys 60 ençà.

Pol Bragulat